

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200802
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2718200802.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci žalobkyne: U. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. Z. X, Z., zastúpená advokátom: JUDr. Marek Hraška, so sídlom Valachovej 3, Bratislava, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy a iné, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 3. decembra 2018 č. k. 9C/5/2018-78, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 9C/5/2018-78 súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000051855 zo dňa 25.10.2006 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným (výrok I.), určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 7 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.10.2006 v znení: „Podpisom žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere uzatvára dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka Dohodu o zrážkach zo mzdy (ďalej len „dohoda“). Pohľadávka veriteľa je tvorená úverom vo výške uvedenej podľa bodu 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, ďalej prípadnými revolvingami a príslušenstvom, ako plynie zo znenia zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Súčasťou pohľadávky sú aj zmluvné pokuty (ak boli uplatnené) a náklady súdneho / rozhodcovského, príp. iného konania, ak vznikli preukázateľne. Na základe predloženia tejto Dohody je zamestnávateľ Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 povinný vykonávať v prospech Veriteľa mesačné zrážky zo mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, a to minimálne vo výške mesačnej splátky uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, vždy v riadnom výplatnom termíne na účet Veriteľa č. XXXXXXXXXXXX/XXXX pod variabilným symbolom (viď vyššie - číslo zmluvy /VS/). Strany Dohody výslovne súhlasia s tým, že pokiaľ nebude zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale v nižšej, aby bola - za účelom čo najrýchlejšieho dorovnania dlhu - v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zrážka zo mzdy zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady pohľadávok v omeškaní. Strany Dohody sa dohodli, že zrážky zo mzdy budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o. zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere, sú splatené. Dlžník výslovne a neodvolateľne súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený túto Dohodu predložiť zamestnávateľovi/platcovi mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 kedykoľvek

v priebehu platnosti tejto Zmluvy o revolvingovom úvere.“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky (výrok II.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.), žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až ods. 3, § 53 ods. 1 až ods. 4, § 551 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnení) a § 255 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok).

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že predmetná Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení O.z., nakoľko žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ podľa § 52 a nasl. O.z., pričom žalobkyňa mala v zmysle § 52 a nasl. O.z. postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprímerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., ktorej súčasťou bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy v súlade s § 551 O.z. Súd mal preukázané, že na jej základe požiadal žalovaný zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, nakoľko ku dňu 19.6.2017 mal voči žalobkyňi pohľadávku vyplývajúcu z predmetnej Zmluvy vo výške 2.881,38 eur. Zrážky zo mzdy boli žalobkyňi vykonané vo výplate za mesiace marec 2018 a apríl 2018, a to v celkovej sume 802,25 eur. Na základe uvedených skutočností Okresný súd Skalica na návrh žalobkyne nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne. Žalobkyňa sa teda domáha svojho práva žalobou podľa § 137 písm. c/ C. s. p. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v prejednávanom prípade je naliehavý právny záujem daný, a to s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého sa môže spotrebiteľ domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností s cieľom ochrany proti porušovateľovi na súde. Zároveň sa môže odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa žalobkyňa nachádza. Súd v danom prípade vyhodnotil uvedenú Dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predstavuje totiž formulárovú dohodu, ktorá so žalobkyňou ako spotrebiteľkou nebola individuálne dojednaná, ale je súčasťou formulára a žalobkyňa ako spotrebiteľka tak nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Podľa § 53 ods. 4 O.z. je preto uvedená zmluvná podmienka neplatná, z ktorého dôvodu súd žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy zo dňa 25.10.2006. Súd zároveň v súlade s ustanovením § 298 ods. 2 C. s. p. vo výroku rozsudku uviedol znenie zmluvnej podmienky uvedenej v bode 7 Zmluvy, nakoľko ju určil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Súd dodáva, že pri posudzovaní platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy postupoval v zmysle ustanovení O.z. účinného v čase uzavretia Zmluvy upravujúcich spotrebiteľské zmluvy (t.j. § 52 a nasl.), ktoré mu umožňujú vyhlásiť zmluvnú podmienku za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, t.j. nepostupoval podľa ustanovenia § 5a zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť až 1.5.2014. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno. Žalobkyňa sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v sume 802,25 eur, t.j. vo výške finančnej ujmy, ktorú jej žalovaný spôsobil tým, že zamestnávateľ jej na základe žiadosti žalovaného vykonal zrážky zo mzdy v uvedenej sume, a to na základe predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy, t.j. neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobkyňa uviedla, že keď sa dozvedela o vykonávaní zrážok zo mzdy, spôsobilo jej to stres, napätie a úzkosť, nemohla dobre spať. Na plánované výdavky si bola nútená požičať peniaze od rodiny. Stav neistoty a obavy o budúcnosť u nej pretrvával od začiatku mesiaca apríl 2018, kedy jej bola vyplatená výplata za mesiac marec 2018 a postupne sa zlepšoval po vydaní neodkladného opatrenia, ktorým bola uložená povinnosť žalovanému a jej zamestnávateľovi zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy. Uvedenú argumentáciu žalobkyne však súd posúdil ako nedostatočnú, pričom konštatuje, že žalovaná nepreukázala, že by jej vznikla ujma v nemajetkovej sfére. Je pochopiteľné, že vykonanie zrážok u žalobkyne spôsobilo nepríjemnosti a psychické napätie, nakoľko jej nebola vyplatená mzda v takej výške, akú očakávala. Na druhej strane však súd poznamenáva, že si musela byť vedomá svojho dlhu voči žalovanému, nakoľko si svoje povinnosti z predmetnej Zmluvy riadne neplnila, pričom podstatnú časť dlžnej sumy (vo výške 1.991,64 eur) zaplatila s omeškaním až dňa 22.5.2008, resp. dňa 27.5.2018. Zároveň súd konštatuje, že žalobkyňa nedoložila žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali, kedy a v akej výške žalovanému plnila, súd mohol vychádzať len z obsahu rozhodcovského rozhodnutia, a uvedené skutočnosti súdu

neozrejmla ani na pojednávaní. Súd preto zlé psychické rozpoloženie žalobkyne vzhľadom na uvedené skutočnosti nepovažoval za dôvod na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného ustanovenia, nakoľko žalobkyňa si musela byť vedomá, že žalovaný sa bude domáhať svojich práv. Súd teda s poukazom na intenzitu zásahu do práv žalobkyne, dĺžky trvania závadného stavu a objektívnej spôsobilosti tohto konania žalovaného vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobkyne uzatvára, že nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie nie je dôvodný, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že žalovaná doteraz svoj záväzok voči žalovanému aj napriek vykonaným zrážkam riadne nespĺnila, resp. uvedenú skutočnosť nepreukázala. Súd navyše dodáva, že vychádzajúc z judikatúry nárok na primerané finančné zadosťučinenie je možné voči porušovateľovi uplatňovať až po právoplatnom rozhodnutí súdu o porušení práv alebo povinností porušovateľa, t.j. v tejto časti považuje súd žalobu za podanú predčasne.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 C. s. p. a žiadnej zo strán nepriznal ich náhradu, nakoľko pomer úspechu strán sporu je rovnaký, keďže žalobkyňa si žalobou uplatnila dva nároky, pričom v prvom nároku bola úspešná a v druhom nároku bol úspešný žalovaný. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že by výrok o finančnom zadosťučinení predstavoval závislý výrok od prvého výroku o určení, či tu právo je alebo nie je. V prípade primeraného finančného zadosťučinenia ide o samostatný nárok spotrebiteľa, ktoré právo si môže uplatniť v prípade splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, resp. inak povedané je na rozhodnutí spotrebiteľa, či si toto právo uplatní alebo nie.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná čo do výroku I., II., a IV., s návrhom na zmenu tak, že odvolací súd zamietne žalobu žalobkyne v celom rozsahu. Podľa názoru žalovanej je z napadnutého rozsudku nezistiteľné, aké ustanovenia újijného práva dohoda o zrážkach zo mzdy obchádza. Žiadne ustanovenia újijného práva neupravujú prípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzatvorenej medzi dodávateľom a dlžníkom. Záver súdu o rozpore dohody o zrážkach zo mzdy s újijným právom je nesprávny aj preto, lebo prijatím zákona č. 102/2014 Z. z. a zákona č. 438/2015 Z. z., ktorými došlo k úprave podmienok týkajúcich sa uplatnenia dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských vzťahoch NR SR konštatovala súlad týchto zmien s újijným právom. Napriek právnomu stavu v čase uzatvorenia oboch dohôd o zrážkach zo mzdy medzi sporovými stranami sa súd prvej inštancie nezaoberal obsahom jednotlivých dohôd a ani právnou argumentáciou týkajúcou sa dohôd o zrážkach zo mzdy. Závery súdu uvedené v napadnutom rozsudku neobsahujú žiadny dôvod, ktoré by preukazovali zákonné znaky a definíciu neprijateľnej podmienky. Z rozsudku nevyplývajú žiadne skutkové zistenia a dôvody neprijateľnosti a ani žiadne právne relevantné posúdenie neprijateľnosti. Dôvody, ktoré uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nemajú oporu v zákone, pretože ten s predformulovateľným znením podmienky neplatnosť nespája.

3. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa s návrhom na potvrdenie napadnutého rozsudku v odvolaní napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti. Žalovanou uvádzané smernice EÚ nemajú priamu právnu pôsobnosť na právne vzťahy slovenských súkromných osôb. Tieto normy slúžia len ako interpretačné pravidlo na výklad slovenských zákonov. Samotný nesúlad alebo súlad právneho úkonu s určitou normou nie je predmetom dokazovania, ale je predmetom analýzy, ktorú súd prvej inštancie riadne vykonal. Žalovaná neuviedla, kde a v čom vidí individuálnosť Dohody, ktorá je v skutočnosti integrálnou súčasťou zmluvy o úvere č. 8000051855 zo dňa 25.10.2006 ako jej bod 7. Žalovaná podniká takým spôsobom, že nikdy svojich klientov neoboznamuje o podmienkach a význame dohôd o zrážkach zo mzdy, pričom tou tak bolo aj v tomto prípade.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. § 127 a § 365 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok

súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

5. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod spisovou značkou 9C/5/2018 je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.10.2006, po pripustení zmeny žaloby sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaná nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.10.2006. Súd prvej inštancie výrokom I. vyslovil, že žalovaná nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.10.2006, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000051855, výrokom II. určil, že podmienka v bode 7 Zmluvy je neprijateľná, III. vo zvyšku žalobu zamietol a IV. žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou podmienkou, v dôsledku čoho je neplatná.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalovanej s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8. Žalovaná podľa obsahu odvolania namietala odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p., t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. (pozn.: do 30.06.2016 - § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, tzn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

10. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. (pozn.: do 30.06.2016 - § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

11. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú dané, keď súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo

že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 ods.1 C. s. p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, pričom dôvody napadnutého rozsudku sú presvedčivé, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie v spore.

13. Odvolací súd uvádza, že žalovaný v podanom odvolaní poukazuje na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľným zmluvným dojednaním, treba uviesť, že neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy bezprostredne súvisí s neprijateľnosťou zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore s ust. § 54 ods. 1 O.z. a preto je potrebné prisvedčiť argumentom žalobkyne, že žalovaná požiadala zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy a zamestnávateľ žalobkyne vykonával zrážky zo mzdy napriek tomu, že neexistovalo žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by ukladalo žalobkyni povinnosť plnenia a žalobkyňa tak nemá možnosť zrážky priamo zastaviť. Veriteľ, teda žalovaná si sama diktuje výšku dlhu jednostranne, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok žalobkyne podľa vôle veriteľa, ktorý stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstva a žalobkyňa ako spotrebiteľ nemá možnosť priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť. Je potrebné poukázať aj na súdnu prax v obchodných právnych veciach, ktorá prijala závery, že žalovaný pristúpil k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorá bola súčasťou úverovej (formulárovej) zmluvy bez toho, aby túto zmluvnú podmienku so žalobcom individuálne dojednal, jej obsah, ak žalobca nemohol ovplyvniť, ani túto dohodu vylúčiť, pričom na jej základe zamestnávateľ žalobcu už pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy napriek tomu, že takáto dohoda obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je v rozpore s právom Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, so zákonom alebo dobrými mravmi, a preto je neplatná.

14. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na to, že judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci. Zároveň do obsahu práva na spravodlivé súdne konanie nepatrí aj právo strany konania, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi.

15. S poukazom na uvedené odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty žalovanej nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a keďže nezistil ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal prihliadnuť z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 1 C. s. p.), napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

16. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalobkyni vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C. s. p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).